

Lag om kapitaltäckning och stora exponeringar;

utfärdad den 7 december 2006.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.

Av 2 kap. 10 och 10 a §§ lagen (2004:46) om investeringsfonder framgår att vissa bestämmelser i denna lag gäller även för fondbolag.

Särskilda bestämmelser för europabolag och europakooperativ

2 § I fråga om europabolag och europakooperativ med ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag³ eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar)⁴ tillämpas det som i 10 kap. 17 och 19 §§ sägs om styrelseledamot på ledamot i tillsynsorganet.

Av 16 § andra stycket och 22 § lagen (2004:575) om europabolag samt 21 § andra stycket och 26 § lagen (2006:595) om europakooperativ framgår att de bestämmelser som anges i första stycket skall tillämpas också på ledamot i ett europabolags eller ett europakooperativs lednings- eller förvaltningsorgan.

Definitioner

3 § I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla data-

¹ Prop 2006/07:5, bet. 2006/07:FiU7, rskr. 2006/07:10.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1, Celex 32006L0048) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 201, Celex 32006L0049).

³ EGT L 294, 10.11.2001, s. 1 (Celex 32001R2157).

⁴ EUT L 207, 18.8.2003, s. 1 (Celex 32003R1435).

tjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

2. *behörig myndighet*: Finansinspektionen eller en annan myndighet inom EES som utövar tillsyn över institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *exponeringar*: poster som redovisas som tillgång i balansräkningen, derivatavtal som redovisas som skulder eller åtaganden utanför balansräkningen,

5. *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt institut som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 3 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat och

a) som har minst ett dotterföretag som är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländskt företag, och

b) vars dotterföretag uteslutande eller huvudsakligen utgörs av sådana företag som avses i a eller finansiella institut,

6. *finansiellt institut*: ett svenskt eller utländskt företag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva eller inneha aktier eller andelar,

b) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 1 kap. 3 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse, eller

c) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10 och 12 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § samma lag,

7. *finansiellt instrument*: ett avtal som ger upphov till en finansiell tillgång för en part samtidigt som en annan part får en finansiell skuld eller utfärdar ett egetkapitalinstrument,

8. *finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag, som inte är dotterföretag till ett institut eller ett motsvarande utländskt företag som auktoriserats inom EES eller till ett annat finansiellt holdingföretag som är etablerat inom EES,

9. *holdingföretag med blandad verksamhet*: ett svenskt eller utländskt moderföretag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländskt företag, finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 3 lagen om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, men som har minst ett dotterföretag som är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländskt företag,

10. *institut*: kreditinstitut och värdepappersbolag,

11. *kapitalkravsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning)⁵,

12. *kreditinstitut*: bank, kreditmarknadsföretag och Svenska skeppshypotekskassan,

13. *kreditinstitutsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning)⁶,

14. *moderinstitut inom EES*: ett institut eller motsvarande utländskt företag som auktoriserats inom EES och som

a) har ett institut, ett finansiellt institut eller ett motsvarande utländskt företag som dotterföretag eller som har ett ägarintresse i ett sådant företag, och

b) inte är dotterföretag till ett annat institut eller ett motsvarande utländskt företag som auktoriserats inom EES eller till ett finansiellt holdingföretag som är etablerat inom EES,

15. *operativa risker*: risker för förluster till följd av inte ändamålsenliga eller inte fungerande interna förfaranden eller system eller på grund av mänskliga fel eller yttre händelser, samt rättsliga risker,

16. *riskvikt*: en procentsats som beskriver en risknivå hos en exponering,

17. *värdepapperisering*: en transaktion eller ett program varigenom den kreditrisk som är förenad med en exponering eller en grupp exponeringar delas upp i delar, och som har följande egenskaper:

a) betalningarna inom ramen för transaktionen eller programmet är beroende av utvecklingen av exponeringen eller gruppen av exponeringar, och

b) prioriteringen av delarna avgör hur förluster fördelas under den tid transaktionen eller programmet pågår,

18. *värdepappersbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen (1991:981) om värdepappersrörelse.

4 § Ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet är *moderföretag* och en annan juridisk person är *dotterföretag*, om moderföretaget

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,

2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar,

3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan, eller

4. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över denna på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av bestämmelse i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar.

Vidare är en juridisk person dotterföretag till moderföretaget, om ett annat dotterföretag till moderföretaget eller moderföretaget tillsammans med ett eller flera andra dotterföretag eller flera andra dotterföretag tillsammans

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,

2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar, eller

⁶ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1 (Celex 32006L0048).

3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan.

Om ett dotterföretag äger aktier eller andelar i en juridisk person och på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av bestämmelse i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över den juridiska personen, är även denna dotterföretag till moderföretaget.

Moderföretag och dotterföretag utgör tillsammans en koncern.

5 § Det finns ett *ägarintresse* om

1. en juridisk person är intresseföretag till ett företag enligt 1 kap. 5 § årsredovisningslagen (1995:1554), eller

2. ett företag direkt eller indirekt äger minst 20 procent av kapitalet eller av samtliga röster i ett annat företag.

6 § I de fall som avses i 4 § första stycket 1–3 och andra stycket samt 5 § skall sådana rättigheter som tillkommer någon som handlar i eget namn men för en annan fysisk eller juridisk persons räkning anses tillkomma den personen.

När antalet röster i ett dotterföretag eller ett företag enligt 5 § bestäms, skall inte de aktier eller andelar i respektive företag som innehas av företaget självt eller av dess dotterföretag tas med. Detsamma gäller aktier eller andelar som innehas av den som handlar i eget namn men för något av företagets eller deras dotterföretags räkning.

Handelslager

7 § Ett instituts *handelslager* består av alla positioner i finansiella instrument och råvaror, som

1. institutet innehar i handelssyfte eller för att säkra andra positioner i handelslagret, och

2. inte är förenade med villkor som begränsar möjligheten att handla med dem eller, om de är förenade med sådana villkor, är möjliga att säkra.

Med positioner avses institutets egna positioner och positioner som härrör från verksamhet för kunders räkning eller som marknadsgarant.

8 § En position innehas i handelssyfte om syftet med innehavet är att på kort sikt sälja positionen vidare eller att på kort sikt dra nytta av faktiska eller förväntade kortsiktiga skillnader mellan inköps- och försäljningspriser eller andra förändringar av priser eller räntesatser.

9 § Även andra positioner än sådana som avses i 7 § får ingå i handelslagret om det framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 2.

10 § Ett institut skall fastställa vilka positioner som skall ingå i handelslagret enligt 7 och 9 §§. För de positioner som innehas i handelssyfte skall instituten ha en handelsstrategi samt kunna styra handeln med positionerna och övervaka positionerna mot handelsstrategin. Institutet skall för dessa än-

damål ha lämpliga metoder samt de skriftliga riktlinjer och instruktioner som behövs.

Av 1 kap. 6 d § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse och 6 kap. 2 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse framgår att instituten skall kunna hantera de risker som följer med verksamheten i handelslagret.

2 kap. Vilka kapitalkrav som skall täckas av kapitalbasen

Kapitalbaskravet

1 § Ett institut skall vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som

1. motsvarar minst summan av kapitalkraven för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker beräknade enligt 3–8 §§, eller
2. framgår av ett beslut enligt 2 §.

Av 7 kap. 8 § framgår att ett institut som efter tillstånd av Finansinspektionen överskrider gränsvärdena för stora exponeringar, skall uppfylla ett särskilt kapitalkrav.

I 7 kap. 11 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse finns det ytterligare bestämmelser som rör beräkningen av kapitalbaskravet.

2 § Finansinspektionen skall besluta att ett institut skall ha en viss minsta storlek på sin kapitalbas som är större än vad som krävs enligt 1 § första stycket 1, om

1. institutet inte uppfyller något av kraven i 1 kap. 6 c–6 h §§ lagen (1991:981) om värdepappersrörelse eller 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, och
2. det inte är troligt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att få institutet att rätta till bristerna inom rimlig tid.

Första stycket skall inte tillämpas, om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället skall återkallas.

Kapitalkravet för kreditrisker

3 § För kreditrisker krävs ett kapital som motsvarar minst åtta procent av institutets riskvägda exponeringsbelopp beräknat enligt 4 kap.

Kapitalkravet för marknadsrisker

4 § För marknadsrisker krävs ett kapital som uppgår till summan av kapitalkraven för

1. motpartsrisker för verksamhet i handelslagret,
2. avvecklingsrisker för verksamhet i handelslagret,
3. positionsrisker (ränte- och aktiekursrisk) för verksamhet i handelslagret, och
4. valutakursrisker och råvarurisker i hela verksamheten.

Något kapitalkrav behöver inte beräknas för positioner som dragits av från kapitalbasen.

5 § Kapitalkravet för marknadsrisker beräknas enligt någon av de metoder som anges i 5 kap., om inte något annat följer av ett beslut enligt 6 §.

6 § För sådana marknadsrisker som avses i 4 § första stycket 1–3 får ett institut, efter tillstånd av Finansinspektionen, beräkna kapitalkravet enligt 3 § med beaktande av motpartsrisk enligt vad som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 4. Tillstånd skall ges om summan av marknadsvärdet av positionerna i handelslagret och fordringar hänförliga till dessa

1. normalt inte överstiger 5 procent av summan av institutets totala balansomslutning och totala åtagande utanför balansräkningen,

2. normalt inte överstiger ett belopp som motsvarar 15 miljoner euro, och

3. inte vid något tillfälle överstiger 6 procent av institutets totala balansomslutning och totala åtaganden utanför balansräkningen och inte heller överstiger ett belopp som motsvarar 20 miljoner euro.

Om ett institut som har fått ett tillstånd enligt första stycket inte längre uppfyller kraven för tillståndet, skall det övergå till att beräkna kapitalkravet enligt 5 § och genast underrätta Finansinspektionen om detta.

Kapitalkravet för operativa risker

7 § För operativa risker krävs ett kapital som beräknas enligt någon av de metoder som anges i 6 kap., om inte något annat följer av ett beslut enligt 8 §.

8 § Ett värdepappersbolag får, efter tillstånd av Finansinspektionen, beräkna kapitalkravet för operativa risker enligt andra stycket om det tillhör någon av följande kategorier:

1. Värdepappersbolag som handlar med finansiella instrument för egen räkning bara i syfte att

a) utföra en order för kunds räkning, eller

b) få tillträde till system för clearing och avveckling eller en erkänd börs när de uppträder som agent eller utför kundorder.

2. Värdepappersbolag

a) som inte innehar klienters pengar eller värdepapper,

b) som enbart handlar med finansiella instrument för egen räkning,

c) som inte har några externa kunder, och

d) för vilkas transaktioner ansvaret för genomförandet och avräkningen ligger hos ett clearinginstitut och garanteras av samma clearinginstitut.

Kapitalkravet för operativa risker skall motsvara minst 25 procent av värdepappersbolagets fasta omkostnader beräknade enligt 10 §.

Ett alternativt kapitalkrav för vissa värdepappersbolag

9 § Ett värdepappersbolag som inte ägnar sig åt handel med finansiella instrument för egen räkning, garantigivning eller annan medverkan vid emissioner av fondpapper eller erbjudanden om köp eller försäljning av finansiella instrument som är riktade till en öppen krets, får i stället för det som anges i 1 § första stycket 1 ha en kapitalbas som motsvarar det största av

1. summan av kapitalkraven för kreditrisker och marknadsrisker beräknade enligt 3–6 §§ och det särskilda kapitalkravet enligt 7 kap. 8 §, och

2. 25 procent av bolagets fasta omkostnader beräknade enligt 10 §.

Beräkning av fasta omkostnader

10 § Med ett värdepappersbolags fasta omkostnader avses bolagets fasta omkostnader för det föregående räkenskapsåret eller, om bolagets verksamhet pågått i mindre än ett år, de fasta omkostnader som angetts i bolagets verksamhetsplan.

Om omfattningen av bolagets verksamhet ändrats väsentligt sedan det föregående året eller om Finansinspektionen finner att verksamhetsplanen behöver korrigeras, får inspektionen besluta om ändring av beräkningsunderlaget enligt första stycket.

3 kap. Kapitalbasen

Sammansättning

1 § Kapitalbasen består av summan av primärt och supplementärt kapital, beräknat enligt detta kapitel.

Det primära kapitalet enligt 2 och 4 §§ skall vara minst lika stort som det supplementära kapitalet enligt 3 och 4 §§.

En kapitalbas beräknad enligt 2–9 §§ får användas för att täcka kapitalkrav för

1. kreditrisker enligt 2 kap. 3 §,
2. marknadsrisker enligt 2 kap. 4 § första stycket 1 och 2, och
3. operativa risker enligt 2 kap. 7 §.

En kapitalbas beräknad enligt 2–10 §§ får användas för att täcka kapitalkrav

1. för marknadsrisker enligt 2 kap. 4 § första stycket 3 och 4,
2. motsvarande 25 procent av ett värdepappersbolags fasta omkostnader enligt 2 kap. 8–10 §§, och
3. för exponeringar som överskrider gränsvärdena för stora exponeringar enligt 7 kap. 8 §.

Primärt kapital

2 § I det primära kapitalet får följande ingå:

1. Eget kapital enligt 5 kap. 4 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,

a) för bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag dock inte kumulativa preferensaktier och uppskrivningsfonder,

b) för sparbanker dock endast reservfonder,

c) för medlemsbanker och kreditmarknadsföreningar dock inte förlagsinsatser och uppskrivningsfonder,

2. För Svenska skeppshypotekskassan: kassans reservfond.

3. För banker, kreditmarknadsföretag och värdepappersbolag: kapitalandelen av skatteutjämningsreserv och periodiseringsfond.

4. För banker och kreditmarknadsföretag: kapitalandelen av det belopp som svarar mot bankens eller företagets reserver till följd av avskrivning på egendom som upplåtits till nyttjande.

Från summan av posterna enligt första stycket skall räknas av

1. förluster under löpande räkenskapsår,

2. immateriella anläggningstillgångar enligt bilaga 1 till lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, punkten 9 under rubriken tillgångar, och

3. den nettovinst som hos ett institut som är originator till en värdepapperisering uppkommer till följd av kapitalisering av framtida inkomster av de värdepapperiserade tillgångarna och som ger en kreditförstärkning till positioner i värdepapperiseringen.

Supplementärt kapital

3 § I det supplementära kapitalet får efterställda skuldförbindelser med en ursprunglig löptid på minst fem år ingå.

Andra poster som får ingå i det primära eller det supplementära kapitalet

4 § I primärt eller supplementärt kapital får dessutom, efter tillstånd av Finansinspektionen, ingå värdet av förlagsinsatser samt andra kapitaltillskott och reserver än de som anges i 2 och 3 §§.

Avräkning från det primära och det supplementära kapitalet

5 § Från det primära och det supplementära kapitalet skall institutet, på sätt som anges i 8 §, räkna av det bokförda värdet av aktierna eller av vad som har skjutits till i annan form (tillskott) i

1. ett institut, ett institut för elektroniska pengar, ett försäkringsbolag eller motsvarande utländska företag,

2. ett finansiellt institut,

3. ett utländskt återförsäkringsföretag, eller

4. ett försäkringsholdingföretag.

En sådan avräkning skall göras, om

1. institutets ägarandel överstiger 10 procent av företagets kapital, eller

2. ägarandelen är mindre än enligt 1, och

a) tillskottet eller summan av tillskotten överstiger 10 procent av det egna kapitalet eller de egna fonderna i företaget eller det sammanlagda bokförda värdet av sådana tillskott överstiger 10 procent av summan av institutets primära och supplementära kapital, eller

b) institutet har ett ägarintresse i det andra företaget.

Avräkning skall inte göras för tillskott som avser företag som omfattas av samma gruppbaseerade redovisning som institutet enligt 9 kap. 9 och 10 §§ genom fullständig konsolidering eller genom en klyvningsmetod.

Avräkning skall inte heller göras för tillskott som avser företag som gemensamt med institutet omfattas av tillsyn enligt lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

6 § Vid bedömningen enligt 5 § andra stycket av hur stort ett tillskott är skall ett institut inte räkna in tillskott som det kan visa att det är marknadsgarant för, om institutet uppfyller de villkor som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 6.

7 § Ett institut får från det primära och det supplementära kapitalet räkna av värdet av positioner i värdepapperisering som annars skulle ges riskvikten 1 250 procent.

8 § Av det sammanlagda belopp som räknas av enligt 5 och 7 §§ skall ena hälften dras av från det primära kapitalet och den andra hälften från det supplementära kapitalet.

Om det belopp som skall dras av från det supplementära kapitalet är större än detta, skall det överskjutande beloppet dras av från det primära kapitalet.

Förväntat förlustbelopp m.m.

9 § För ett institut som tillämpar en internmetod för kreditrisker gäller att, på sätt framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 7, kapitalbasens storlek påverkas av

1. förväntade förlustbelopp för aktieexponeringar och
2. positiva och negativa belopp som uppkommer när gjorda avsättningar och värderingar jämförs med förväntade förlustbelopp.

Utvidgad kapitalbas

10 § För att uppfylla de kapitalkrav som avses i 1 § fjärde stycket får ett institut – utöver de poster som enligt 2–4 §§ kan utgöra primärt eller supplementärt kapital – till kapitalbasen räkna även andra poster, såsom nettovinster hänförliga till institutets handelslager och förlagslån med en ursprunglig löptid på minst två år. Från den utvidgade kapitalbasen skall institutet räkna av icke likvida tillgångar.

4 kap. Kapitalkravet för kreditrisker

Exponeringar som omfattas av kapitalkravet för kreditrisker samt för marknadsrisker enligt 2 kap. 6 §

1 § Ett kapitalkrav för kreditrisker skall beräknas för sådana exponeringar som inte ingår i handelslagret. Något kapitalkrav behöver inte beräknas för exponeringar som har dragits av från kapitalbasen.

När Finansinspektionen enligt 2 kap. 6 § har gett tillstånd till att kapitalkravet för marknadsrisker beräknas enligt detta kapitel, skall även exponeringar som ingår i handelslagret beaktas.

2 § Ett kapitalkrav för kreditrisker skall även beräknas för exponeringar som ett institut har värdepapperiserat om det

1. inte i samband med värdepapperiseringen har överfört en betydande kreditrisk till tredje man, eller
2. har gett stöd till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser.

Om ett institut medverkar vid en värdepapperisering av ett annat instituts exponeringar skall det, om det har gett stöd till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser, beräkna ett kapitalkrav för exponeringarna.

3 § Ett institut som skall beräkna ett kapitalkrav enligt 2 § första stycket 2 eller andra stycket skall offentliggöra att det har tillhandahållit där angivet stöd och hur detta påverkar institutets kapitalkrav.

Hur det riskvägda beloppet beräknas

4 § För varje exponering skall ett riskvägt exponeringsbelopp beräknas. Exponeringarna delas in i olika exponeringsklasser. Det riskvägda beloppet för en enskild exponering bestäms av exponeringens värde multiplicerad med dess riskvikt.

De olika exponeringarnas värden och riskvikter beräknas enligt en schablonmetod eller, efter tillstånd av Finansinspektionen, en internmetod. Vid beräkning av exponeringars värde får ett institut, efter tillstånd av Finansinspektionen, även använda en metod med interna modeller.

Schablonmetod

5 § Ett institut skall beräkna riskvägda exponeringsbelopp enligt en schablonmetod för kreditrisker, om inte något annat framgår av ett beslut enligt 7 §.

Vid tillämpning av schablonmetoden framgår exponeringarnas värden och riskvikter av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 10.

6 § Riskvikten för en exponering beror på vilken exponeringsklass exponeringen tillhör. Riskvikten får bestämmas med beaktande av exponeringens kreditkvalitet enligt kreditvärderingar som gjorts av

1. kreditvärderingsföretag som godkänts av Finansinspektionen enligt 12 §, eller
2. vissa exportkreditorgan, om kreditvärderingarna avser exponeringar mot stater eller centralbanker.

Internmetod

7 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda en internmetod i stället för schablonmetoden för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp. Ett sådant tillstånd får avse en grundläggande eller en avancerad internmetod.

Enligt internmetoden beräknas riskvägda exponeringsbelopp med stöd av institutets interna riskklassificeringssystem och enligt särskilda formler som gäller för respektive exponeringsklass. Institutet uppskattar självt värdet på fler av de riskfaktorer som ingår i formlerna enligt den avancerade internmetoden än enligt den grundläggande metoden.

8 § Tillstånd för ett institut att använda en internmetod skall ges om förutsättningarna i 9 § är uppfyllda och om

1. institutet har ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanteringssystem för kreditrisker som uppfyller kraven i 1 kap. 6 d och 6 h §§ lagen (1991:981) om värdepappersrörelse och 6 kap. 2 och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

2. institutets riskklassificeringssystem är tillförlitligt och tillräckligt integrerat med institutets övriga verksamhet, och

3. institutet dokumenterar sitt riskklassificeringssystem och motiven för dess utformning.

Om ett moderinstitut inom EES och dess dotterföretag eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EES och dess dotterföretag använder internmetoden enhetligt, får företagen i den omfattning som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 13 betraktas som en enhet vid bedömningen av om kraven i första stycket är uppfyllda.

9 § När ett institut använder internmetoden för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp skall det använda metoden för alla exponeringar.

Finansinspektionen får dock ge ett institut tillstånd att

1. använda schablonmetoden för vissa exponeringar,
2. stegvis gå över från schablonmetoden till den internmetod det avser att använda, eller
3. stegvis gå över från en grundläggande internmetod till en avancerad internmetod.

När ett institut använder en internmetod för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp, skall även de övriga dotterföretag som är institut eller motsvarande utländska företag och som ingår i samma finansiella företagsgrupp använda en internmetod. Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta om undantag från detta stycke.

10 § Om ett institut som har fått tillstånd att använda en internmetod inte längre uppfyller kraven i 8 §, skall det för Finansinspektionen redovisa en plan för hur det avser att rätta till bristerna. Någon sådan plan behöver inte upprättas, om institutet kan visa att överträdelsen är ringa.

11 § Ett institut som använder en internmetod får inte byta till schablonmetoden. Ett institut får inte heller byta från en avancerad internmetod till en grundläggande internmetod. Efter ansökan från ett institut får dock Finansinspektionen ge tillstånd till ett sådant byte, om institutet kan visa att det finns godtagbara skäl för bytet.

Finansinspektionen får också besluta att ett institut skall återgå till en mindre riskkänslig metod, om det inte längre uppfyller villkoren för den internmetod som det har tillstånd att använda och det inte är lämpligt att ålägga institutet en förhöjd kapitalbas.

Kreditvärderingsföretags kreditvärderingar

12 § Ett kreditvärderingsföretag får ansöka hos Finansinspektionen om att det skall godkännas. När ett kreditvärderingsföretag godkänts får dess kreditvärderingar användas av institut för att bestämma riskvikter. Ett godkännande får avse kreditvärderingar i syfte att bestämma

1. riskvikter för positioner i värdepapperiseringar eller vissa exponeringar som institutet har värdepapperiserat, eller
2. riskvikter för andra exponeringsklasser enligt schablonmetoden.

Ett kreditvärderingsföretag får godkännas, om

1. dess kreditvärderingsmetod är objektiv, oberoende och genomlysbar,

2. kreditvärderingarna ses över löpande, och
3. kreditvärderingarna uppfattas som trovärdiga och är tillgängliga på likvärdiga villkor för dem som har ett berättigat intresse av kreditvärderingarna.

Om ett kreditvärderingsföretag har godkänts av en utländsk behörig myndighet för ett av syftena i första stycket, får Finansinspektionen godkänna kreditvärderingsföretaget i samma syfte utan att göra någon egen prövning enligt andra stycket.

När förutsättningarna i andra eller tredje stycket inte längre är uppfyllda, skall Finansinspektionen återkalla godkännandet.

13 § Finansinspektionen skall genom ett beslut dela in de godkända kreditvärderingsföretagens kreditvärderingar i kreditkvalitetssteg. Varje kreditkvalitetssteg skall motsvara en viss riskvikt.

Om en annan behörig myndighet än Finansinspektionen har delat in ett kreditvärderingsföretags kreditvärderingar i kreditkvalitetssteg, får inspektionen besluta att använda samma indelning.

14 § Hur instituten får använda kreditvärderingarna framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 16.

Minskning av det riskvägda exponeringsbeloppet med hjälp av kreditriskskydd

15 § Vid beräkningen av det riskvägda beloppet för en viss exponering får ett institut ta hänsyn till sådana säkerheter, garantier och andra kreditriskskydd som minskar den kreditrisk som exponeringen innebär. För ett institut som använder schablonmetoden eller den grundläggande internmetoden för en exponering gäller första meningen med de begränsningar som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 17.

Första stycket gäller inte om kreditriskskyddet redan har beaktats vid beräkningen av det riskvägda exponeringsbeloppet enligt 4–14 §§.

5 kap. Kapitalkravet för marknadsrisk

Beräkningen av kapitalkravet för i marknadsrisk ingående motpartsrisk

1 § Ett institut skall beräkna kapitalkravet för de motpartsrisk som ingår i marknadsrisk enligt en schablonmetod eller en internmetod för kreditrisk. Kapitalkravet skall motsvara minst åtta procent av riskvägda exponeringsbelopp.

Vid beräkning av de riskvägda exponeringsbeloppen gäller 4 kap. 4–15 §§. Det som där sägs om kreditrisk skall i stället avse motpartsrisk.

Schablonmetoder för i marknadsrisk ingående positionsrisk, avvecklingsrisk, valutakursrisk och råvarurisk

2 § Kapitalkraven för positionsrisk, avvecklingsrisk, valutakursrisk och råvarurisk skall, i enlighet med föreskrifter meddelade med stöd av

13 kap. 1 § 19, beräknas och bestämmas enligt olika schablonmetoder beroende på vilken riskkategori det rör sig om. Detta gäller dock bara om inte något annat följer av ett beslut enligt 3 §.

Egna riskberäkningsmodeller för i marknadsriskerna ingående positionsriskerna, valutakursriskerna och råvaruriskerna

3 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda egna riskberäkningsmodeller för att beräkna kapitalkraven för positionsriskerna, valutakursriskerna och råvaruriskerna. Tillstånd skall ges om institutet

1. har ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanteringssystem för marknadsriskerna som uppfyller kraven i 1 kap. 6 d och 6 h §§ lagen (1991:981) om värdepappersrörelse och 6 kap. 2 och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

2. använder en riskberäkningsmodell som ger en tillförlitlig bild av marknadsriskernas storlek och som är tillräckligt integrerad med institutets övriga verksamhet, och

3. dokumenterar sin riskberäkningsmodell och motiven för dess utformning.

Byte av metod

4 § Ett institut får inte byta från en egen riskberäkningsmodell till en schablonmetod. Efter ansökan från ett institut får dock Finansinspektionen ge tillstånd till ett sådant byte, om institutet kan visa att det finns godtagbara skäl för bytet.

Finansinspektionen får också besluta att ett institut skall återgå till en schablonmetod, om det inte längre uppfyller villkoren för den egna riskberäkningsmodell som det har tillstånd att använda och det inte är lämpligt att ålägga institutet en förhöjd kapitalbas.

6 kap. Kapitalkravet för operativa riskerna

1 § Om inte annat framgår av ett beslut enligt 8 §, skall ett institut använda en och samma metod för att beräkna kapitalkravet för samtliga operativa riskerna.

Basmetoden

2 § Kapitalkravet för operativa riskerna skall beräknas enligt en basmetod, om inte något annat följer av 3–8 §§.

Vid tillämpning av basmetoden motsvarar kapitalkravet för operativa riskerna 15 procent av genomsnittet av de årliga rörelseintäkterna under de tre senaste räkenskapsåren eller av ett annat beräkningsunderlag som motsvarar rörelseintäkterna.

Schablonmetoden

3 § Ett institut får, efter anmälan till Finansinspektionen, beräkna kapitalkravet för operativa riskerna enligt en schablonmetod.

Vid tillämpning av schablonmetoden skall institutet dela in sin verksamhet i olika affärsområden. För varje affärsområde skall institutet beräkna ett kapitalkrav. Kapitalkravet för vart och ett av affärsområdena skall motsvara en viss procentsats, mellan 12 och 18 procent, av genomsnittet av de årliga rörelseintäkterna under de tre senaste räkenskapsåren eller av ett annat beräkningsunderlag som motsvarar rörelseintäkterna. Summan av kapitalkraven för de enskilda affärsområdena utgör kapitalkravet för operativa risker.

4 § Ett institut som använder schablonmetoden för operativa risker skall

1. med stöd av skriftliga riktlinjer och instruktioner som ses över regelbundet fördela rörelseintäkterna, eller det beräkningsunderlag som motsvarar rörelseintäkterna, mellan olika affärsområden på ett lämpligt sätt, och

2. ha ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanteringssystem för operativa risker som uppfyller kraven i 1 kap. 6 d och 6 h §§ lagen (1991:981) om värdepappersrörelse och 6 kap. 2 och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Den alternativa schablonmetoden

5 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda en annan beräkningsgrund än rörelseintäkterna eller ett annat beräkningsunderlag som motsvarar rörelseintäkterna för ett eller flera affärsområden.

Internmätningssmetoden

6 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda en internmätningssmetod för att beräkna kapitalkravet för operativa risker.

Vid tillämpning av internmätningssmetoden beräknas kapitalkravet för operativa risker med stöd av institutets eget riskmätningssystem.

7 § Tillstånd att använda internmätningssmetoden skall ges, om

1. institutet har ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanteringssystem för operativa risker som uppfyller kraven i 1 kap. 6 d och 6 h §§ lagen (1991:981) om värdepappersrörelse och 6 kap. 2 och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, och

2. institutets riskmätningssystem är tillförlitligt och tillräckligt integrerat med institutets övriga verksamhet.

Om ett moderinstitut inom EES och dess dotterföretag eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EES och dess dotterföretag använder en internmätningssmetod enhetligt, får företagen i den omfattning som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 26 betraktas som en enhet vid bedömningen av om kraven i första stycket är uppfyllda.

Kombination av olika metoder

8 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, kombinera

1. internmätningssmetoden med antingen bas- eller schablonmetoden, eller
2. basmetoden med schablonmetoden.

Ett tillstånd att kombinera två metoder enligt första stycket 1 får avse att ett institut stegvis går över från bas- eller schablonmetoden till internmät-

ningsmetoden enligt en bestämd tidsplan eller att institutet utan tidsbegränsning får kombinera två metoder. Basmetoden och schablonmetoden får dock kombineras enligt första stycket 2, bara om det finns särskilda skäl och om institutet åtagit sig att gå över till schablonmetoden för hela verksamheten enligt en bestämd tidsplan.

Byte av metod

9 § Om inte annat följer av ett tillstånd som har meddelats enligt 8 §, får ett institut inte byta

1. från schablonmetoden till basmetoden, eller
2. från internmätningssmetoden till basmetoden eller schablonmetoden.

Efter ansökan från ett institut får dock Finansinspektionen ge tillstånd till ett sådant byte som avses i första stycket, om institutet kan visa att det finns godtagbara skäl för bytet.

Finansinspektionen får också besluta att ett institut skall återgå till en mindre riskkänslig metod, om det inte längre uppfyller villkoren för att använda internmätningssmetoden och det inte är lämpligt att ålägga institutet en förhöjd kapitalbas.

7 kap. Stora exponeringar

1 § Detta kapitel tillämpas inte på Svenska skeppshypotekskassan.

2 § Vid tillämpning av 3 och 5 §§ skall kapitalbasen beräknas enligt 3 kap.

3 § Värdet av ett instituts exponering gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning får inte överstiga 25 procent av institutets kapitalbas.

Om en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning är moderföretag eller dotterföretag till institutet eller dotterföretag till moderföretaget, får värdet av exponeringen inte överstiga 20 procent av institutets kapitalbas.

4 § Med en grupp av kunder med inbördes anknytning avses två eller flera fysiska eller juridiska personer som, om inte annat visas, utgör en helhet från risksynpunkt därför att

1. någon av dem har, direkt eller indirekt, ägarinflytande över en eller flera av de övriga i gruppen, eller
2. de utan att stå i sådant förhållande som avses i 1 har sådan inbördes anknytning att någon eller samtliga av de övriga kan befaras råka i betalnings-svårigheter om en av dem drabbas av finansiella problem.

Med kund avses i fråga om placeringar i finansiella instrument emittenten eller, om instrumentet har andra finansiella instrument som underliggande tillgång, emittenten av denna tillgång och i fråga om andra fordringar eller åtaganden den som svarar för fordringen eller åtagandet.

5 § Det sammanlagda värdet av ett instituts stora exponeringar får inte överstiga 800 procent av institutets kapitalbas.

En stor exponering är en exponering som ett institut har gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning när värdet av exponeringen är 10 procent eller mer av institutets kapitalbas.

6 § Vid beräkningen av ett instituts exponeringar enligt 3 och 5 §§ skall följande exponeringar inte räknas in:

1. exponeringar som vid valutatransaktioner uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under två dygn efter betalning,

2. exponeringar som vid köp eller försäljning av finansiella instrument uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem vardagar efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller de finansiella instrumenten har levererats,

3. exponeringar som ett institut har mot ett annat koncernföretag, om företagen är föremål för gruppbaserad tillsyn som utövas av en behörig myndighet eller likvärdig tillsyn i tredje land, och

4. poster som räknats av från institutets kapitalbas.

Andra poster än de som anges i första stycket får helt eller delvis undantas från beräkningarna enligt 3 och 5 §§, om kreditrisken är låg.

7 § Under de förutsättningar som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 30 får ett institut uppskatta exponeringens värde

1. med stöd av internmetoden, eller

2. med beaktande av ett kreditriskskydds riskreducerande effekt.

Om ett institut utnyttjar möjligheten i första stycket, skall den del av exponeringen som täcks av en säkerhet behandlas som en exponering mot emittenten av säkerheten och inte mot kunden.

8 § Värdet av ett instituts exponeringar i handelslagret mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning får, efter tillstånd av Finansinspektionen, överstiga de gränsvärden som anges i 3 och 5 §§, om institutet uppfyller det särskilda kapitalkrav och de övriga villkor som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 31.

8 kap. Offentliggörande av information

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller för ett enskilt institut som inte ingår i en finansiell företagsgrupp eller en motsvarande grupp enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kreditinstitutsdirektivet eller kapitalkravsdirektivet. För finansiella företagsgrupper finns bestämmelser i 9 kap.

2 § Ett institut skall offentliggöra information som rör dess kapitaltäckning och dess strategier, system och målsättningar för hantering av dess risker och exponeringar. Sådan information som inte är väsentlig, som utgör en företagshemlighet eller som är konfidentiell behöver dock inte offentliggöras.

Om ett institut inte offentliggör information med motiveringen att den utgör en företagshemlighet eller är konfidentiell, skall det ange skälet till det samt i stället offentliggöra mer allmänna upplysningar om det som informationskravet gäller.

3 § Styrelsen i ett institut skall se till att det finns skriftliga riktlinjer och instruktioner för hur institutet skall uppfylla kraven på offentliggörande av information enligt 2 § och för hur det skall utvärdera om den offentliggjorda informationen är tillfredsställande, vilket skall inkludera hur informationen kontrolleras samt hur ofta den offentliggörs.

9 kap. Finansiella företagsgrupper

En finansiell företagsgrupp

1 § En finansiell företagsgrupp består av

1. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de dotterföretag som är institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut, eller

2. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut som det inledningsvis nämnda institutet eller holdingföretaget har ägarintresse i och som leds tillsammans med ett eller flera andra företag, om ägarnas ansvar är begränsat till den andel av kapitalet som dessa innehar, eller

3. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut som det inledningsvis nämnda institutet eller holdingföretaget har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med, eller

4. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och dotterföretag enligt 1 samt företag som det finns ägarintresse i enligt 2 eller gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med enligt 3.

När en finansiell företagsgrupp finns enligt första stycket, skall även ett anknutet företag som är dotterföretag eller som det finns ägarintresse i anses ingå i gruppen.

2 § Om det framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 33, skall bestämmelserna om finansiella företagsgrupper gälla även för

1. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut som det finns andra ägarintressen i än sådana som anges i 1 § första stycket 2,

2. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut, som det inledningsvis nämnda institutet eller holdingföretaget har andra former av kapitalbindningar till, eller

3. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut, som det inledningsvis nämnda institutet eller holdingföretaget utövar ett väsentligt inflytande över.

Om bestämmelserna om finansiella företagsgrupper skall gälla för företag som avses i första stycket, skall även ett anknutet företag som är dotterföretag eller som det finns ägarintresse i anses ingå i gruppen.

3 § För en finansiell företagsgrupp skall ansvaret för att de gruppbase-
rade kraven uppfylls åligger det institut

1. som inte är dotterföretag till ett annat institut eller ett svenskt finansiellt
holdingföretag, eller

2. vars moderföretag är ett finansiellt holdingföretag som inte är dotterfö-
retag till ett institut eller ett svenskt finansiellt holdingföretag.

Om ett finansiellt holdingföretag som avses i första stycket 2 är moderfö-
retag till både ett kreditinstitut och ett värdepappersbolag, är det kreditinsti-
tutet som skall ansvara för att de gruppbase-
rade kraven är uppfyllda.

Om holdingföretaget är moderföretag till två eller flera kreditinstitut eller
till två eller flera värdepappersbolag, skall det kreditinstitut respektive det
värdepappersbolag som har den största balansomslutningen ansvara för att
de gruppbase-
rade kraven uppfylls.

4 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, räkna in dotterfö-
retag vid beräkning av kapitalkraven enligt 2 kap. och vid beräkning av att
gränsvärdena för stora exponeringar enligt 7 kap. följs.

De gruppbase- rade kraven

5 § Det ansvariga institutet enligt 3 § skall se till att den finansiella före-
tagsgruppen sammantaget uppfyller kraven i

1. 2 kap. 1–7 §§ om kapitalkrav,

2. 7 kap. om stora exponeringar,

3. 7 kap. 9–11 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om
ett kreditinstituts innehav av aktier och andelar i företag, om ett kreditinstitut
ingår i gruppen,

4. 3 kap. 1 a § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse om ett värdepap-
persbolags kvalificerade innehav av aktier eller andelar i företag med annan
verksamhet än finansiell verksamhet, om ett värdepappersbolag som har till-
stånd att bedriva verksamhet som avses i 3 kap. 4 § första stycket 4 och 5
samma lag ingår i gruppen, och

5. 1 kap. 6 c § och 6 d § andra stycket lagen om värdepappersrörelse eller
6 kap. 1 § och 2 § andra stycket lagen om bank- och finansieringsrörelse om
soliditet och riskhantering.

En finansiell företagsgrupp skall uppfylla kraven i 1 kap. 6 d § första
stycket och 6 e § lagen om värdepappersrörelse samt 6 kap. 2 § första
stycket och 3 § lagen om bank- och finansieringsrörelse om riskhantering
och genomlysning.

6 § Bestämmelserna i 5 § skall tillämpas även på den del av en finansiell
företagsgrupp som består av

1. ett institut och de utländska institut, finansiella institut eller förvalt-
ningsbolag i ett land utanför EES som är dotterföretag till institutet eller som
institutet har ägarintresse i, eller

2. ett institut vars moderföretag är ett finansiellt holdingföretag och de ut-
ländska institut, finansiella institut eller förvaltningsbolag i ett land utanför
EES som är dotterföretag till holdingföretaget eller som holdingföretaget har
ägarintresse i.

Med *förvaltningsbolag* avses ett utländskt företag som i sitt hemland har tillstånd att förvalta investeringsfonder.

7 § Ett institut som är moderinstitut inom EES eller vars moderföretag är ett finansiellt moderholdingföretag inom EES skall uppfylla kraven i 8 kap. om offentliggörande av information på gruppnivå. Om ett moderinstitut har ett betydande dotterföretag som är institut, skall även dotterföretaget offentliggöra sådan information om bland annat kapitalbasen och kapitalkravet samt institutets riskhantering som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 35.

Finansinspektionen får efter ansökan i ett enskilt fall besluta om undantag från första stycket, om ett institut omfattas av information som skall offentliggöras av ett moderföretag utanför EES och den informationen är likvärdig med den information som skall offentliggöras enligt denna lag.

8 § Om det inte ingår något kreditinstitut i den finansiella företagsgruppen och de värdepappersföretag som ingår i gruppen är sådana värdepappersbolag som anges i 2 kap. 8 eller 9 § eller motsvarande utländska företag, får Finansinspektionen efter ansökan besluta att det gruppbaseade kapitalkravet beräknas på något av de sätt som anges i andra och tredje styckena i stället för enligt 5 § första stycket 1.

Om det i företagsgruppen ingår sådana värdepappersföretag som anges i 2 kap. 8 §, skall den sammanlagda kapitalbasen för gruppen uppgå till minst summan av

1. kapitalkraven för kreditrisker och marknadsrisker beräknade enligt 2 kap. 3–6 §§ och det särskilda kapitalkravet för exponeringar som överstiger gränsvärdena för stora exponeringar enligt 7 kap. 8 §, och

2. 25 procent av bolagets fasta omkostnader beräknade enligt 2 kap. 10 §.

Om värdepappersföretagen bara driver sådan verksamhet som anges i 2 kap. 9 §, skall den sammanlagda kapitalbasen för företagsgruppen uppgå till minst det största av

1. summan av kapitalkravet för kreditrisker och marknadsrisker beräknade enligt 2 kap. 3–6 §§ och det särskilda kapitalkravet för exponeringar som överstiger gränsvärdena för stora exponeringar enligt 7 kap. 8 §, eller

2. 25 procent av bolagets fasta omkostnader beräknade enligt 2 kap. 10 §.

Gruppbasead redovisning

9 § För tillämpningen av 5–8 §§ skall det för en finansiell företagsgrupp upprättas en gruppbasead redovisning.

Den gruppbaseade redovisningen skall upprättas med tillämpning av de regler som gäller för upprättandet av koncernbalansräkning och koncernresultaträkning enligt 7 kap. lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. Detta gäller inte om något annat följer av denna lag eller föreskrifter meddelade med stöd av denna lag.

Konsolidering

10 § Vid upprättande av den redovisning som avses i 9 § skall

1. dotterföretagen konsolideras fullständigt,

2. ägarintressen som avses i 1 § första stycket 2 konsolideras med tillämpning av klyvningsmetoden enligt 7 kap. 30 § årsredovisningslagen (1995:1554), och

3. konsolideringen i de övriga fall som avses i 1 eller 2 § ske på det sätt som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 37.

Beräkning av kapitalbas m.m.

11 § Kapitalbasen för den finansiella företagsgruppen skall beräknas i enlighet med vad som anges i 3 kap. 1–4 §§, 5 § första–tredje styckena och 6–10 §§. Även den del av kapitalbasen som belöper på minoritetsandelar skall ingå. Goodwill som belöper på företag som omfattas av gruppbasead redovisning skall räknas av från primärt kapital.

12 § Vid beräkning av kapitalkraven för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker skall bestämmelserna i 4–6 kap. tillämpas. För beräkning av det särskilda kapitalkravet för exponeringar som överstiger gränsvärdena för stora exponeringar tillämpas 7 kap. 8 §. Stora exponeringar skall beräknas enligt 7 kap.

Ledningen i ett finansiellt holdingföretag

13 § Den som ingår i ledningen för ett finansiellt holdingföretag skall ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt vara lämplig för en sådan uppgift.

Undantag från de gruppbaseade kraven för vissa företag

14 § Finansinspektionen får efter ansökan besluta att ett dotterföretag eller ett företag som det finns ägarintresse i enligt 1 eller 2 § skall undantas vid beräkning enligt 5–8 §§ och utelämnas från sådan tillsynsredovisning som skall upprättas enligt 10 kap. 11 §, om

1. företaget är beläget i ett land utanför EES där det finns rättsliga hinder för överföring av nödvändig information,

2. företaget är av försumbar betydelse med hänsyn till syftet med tillsynen, eller

3. en sammanställning av företagets finansiella ställning skulle vara olämplig eller vilseledande med hänsyn till syftet med tillsynen.

Om ett dotterföretag som är ett institut är undantaget från beräkning eller utelämnat från tillsynsredovisningen enligt första stycket 2 eller 3, skall moderföretaget till Finansinspektionen lämna de upplysningar som inspektionen behöver för sin tillsyn över institutet.

10 kap. Tillsyn

Tillämpliga tillsynsregler

1 § Finansinspektionen övervakar att denna lag följs.

I fråga om tillsynen gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar institutens verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

2 § Finansinspektionen skall utöva tillsyn över en finansiell företagsgrupp som avses i 9 kap. 1 eller 2 §, om

1. det i toppen av den finansiella företagsgruppen finns ett institut,
2. det finansiella holdingföretaget är moderföretag till ett institut men inte till något motsvarande utländskt företag,
3. det finansiella holdingföretaget är etablerat i Sverige och är moderföretag till institut och motsvarande utländska företag,
4. det finns två eller flera finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika stater inom EES, däribland Sverige, som är moderföretag till både institut och motsvarande utländska företag och ett institut är det dotterföretag som har den största balansomslutningen, eller
5. det finansiella holdingföretaget är moderföretag till två eller flera institut och motsvarande utländska företag, som inte är auktoriserade i den stat inom EES där holdingföretaget är etablerat, och ett institut har den största balansomslutningen.

Finansinspektionen skall även utöva tillsynen om inspektionen tillsammans med övriga berörda behöriga myndigheter kommer överens om det i enlighet med bestämmelserna i 4 §.

I 11 kap. finns bestämmelser om tillsyn över ett institut vars moderföretag är ett institut eller ett finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor ut-
anför EES.

3 § När Finansinspektionen enligt 2 § första stycket 3–5 skall utöva tillsynen, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen skall ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de institut det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna.

I ett sådant fall skall moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det institut som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska gemenskapernas kommission skall underlättas om sådana överenskommelser.

4 § Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de institut det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna, att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 126.1 och 126.2 i kreditinstitutsdirektivet skall utöva tillsynen över en finansiell företagsgrupp, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet skall ansvara för tillsynen.

I ett sådant fall skall moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det institut som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår

överenskommelsen. Europeiska gemenskapernas kommission skall underlättas om sådana överenskommelser.

Ansökningar om tillstånd

5 § När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen över en finansiell företagsgrupp som består av ett moderinstitut inom EES eller ett institut vars moderföretag är ett finansiellt moderholdingföretag inom EES, får moderföretagen och dotterföretagen i gruppen gemensamt ansöka om tillstånd hos inspektionen om att använda metoden med interna modeller, internmetoden för kreditrisker, egna riskberäkningsmodeller för marknadsrisker eller intermätningmetoden för operativa risker. Om ett institut ingår i en motsvarande utländsk grupp enligt en offentlig reglering som bygger på kreditinstitutsdirektivet eller kapitalkravsdirektivet, får institutet göra en sådan ansökan hos den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen.

När Finansinspektionen prövar en ansökan enligt första stycket tillämpas denna lag. Inspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för den metod som ansökan avser. När ansökan har getts in till inspektionen gäller detta dock bara om det är nödvändigt för en effektiv tillsyn över institut eller motsvarande utländska företag.

6 § Finansinspektionen skall inom sex månader från det att en komplett ansökan enligt 5 § har getts in komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om vilket beslut som bör fattas med anledning av ansökan. Denna överenskommelse och skälen för den skall redovisas skriftligen. Om Finansinspektionen är ansvarig för den gruppbaseade tillsynen inom EES, skall inspektionen fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen och sända över det till sökandena.

Om de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom sex månader, skall Finansinspektionen, om ansökan getts in till inspektionen, ensam fatta beslut med anledning av ansökan. Beslutet skall innehålla de skäl som har bestämt utgången i ärendet och redovisa synpunkter och reservationer från övriga behöriga myndigheter som kommit till uttryck under sexmånadersperioden.

Ett beslut som fattas av en utländsk behörig myndighet efter en överenskommelse enligt första stycket eller på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom sex månader gäller i Sverige. Det är bindande för det berörda institutet och för Finansinspektionen samt skall ligga till grund för inspektionens tillsyn.

Företags uppgiftsskyldighet till Finansinspektionen

7 § Följande företag skall till Finansinspektionen lämna de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär för tillsynen:

1. företag som ingår i en finansiell företagsgrupp enligt denna lag eller enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kreditinstitutsdirektivet eller kapitalkravsdirektivet,

2. andra dotterföretag till ett institut eller ett finansiellt holdingföretag än de som avses i 1, och

3. ett holdingföretag med blandad verksamhet och dotterföretag till ett holdingföretag med blandad verksamhet.

Om företaget inte lämnar upplysningarna till Finansinspektionen, får inspektionen förelägga företaget att göra det.

8 § Ett kreditvärderingsföretag skall lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen behöver för att kontrollera om förutsättningarna i 4 kap. 12 § är uppfyllda.

Samarbete och utbyte av information med utländska myndigheter

9 § Finansinspektionen skall i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med utländska behöriga myndigheter och med myndigheter inom EES som har tillsyn över försäkringsföretag i den utsträckning som följer av kreditinstitutsdirektivet och kapitalkravsdirektivet.

10 § Finansinspektionen skall, efter begäran från en utländsk behörig myndighet, inom ramen för sin befogenhet lämna eller kontrollera information som behövs för att den utländska myndigheten skall kunna utöva sin tillsyn. Den utländska myndigheten får närvara vid en kontroll som görs av inspektionen.

Tillsynsredovisning

11 § För en finansiell företagsgrupp skall, i den omfattning som följer av denna lag eller föreskrifter meddelade med stöd av denna lag, uppgifter lämnas i en särskild redovisning som avser gruppens samlade ekonomiska ställning (gruppbaserad redovisning).

Ett holdingföretag med blandad verksamhet skall lämna den information som behövs för tillsynen över de dotterföretag som är institut (samlad information).

12 § Ett institut och ett finansiellt holdingföretag som avses i 9 kap. 3 § skall upprätta och ge in den gruppbaserade redovisningen till Finansinspektionen för de räkenskapsperioder och vid de tidpunkter som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 40. I fråga om en finansiell företagsgrupp enligt 9 kap. 2 §, skall redovisningen upprättas och ges in av de företag som anges i föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 41.

Ett holdingföretag med blandad verksamhet skall upprätta och ge in den samlade informationen till Finansinspektionen för de räkenskapsperioder och vid de tidpunkter som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 40.

13 § Ett företag som ingår i en finansiell företagsgrupp och övriga dotterföretag till ett institut eller ett holdingföretag med finansiell verksamhet samt dotterföretag till ett holdingföretag med blandad verksamhet skall lämna de uppgifter som krävs för tillsynsredovisningen till det företag som

enligt 12 § skall upprätta gruppbasead redovisning eller samlad information.

Första stycket gäller även ett svenskt företag i förhållande till ett utländskt sådant inom EES som skall upprätta och ge in en rapport enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kreditinstitutsdirektivet eller kapitalkravsdirektivet.

Undersökning

14 § Finansinspektionen får göra undersökningar hos de företag som enligt 13 § skall lämna uppgifter samt hos finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag för att kontrollera den gruppbaseade redovisningen eller samlade informationen som företagen är skyldiga att lämna.

Rapportering av stora exponeringar

15 § Ett institut och det företag i en finansiell företagsgrupp som enligt 11 § skall upprätta den gruppbaseade redovisningen skall fortlöpande rapportera stora exponeringar till Finansinspektionen.

Om ett instituts eller en finansiell företagsgrupps exponeringar överstiger något av de i 7 kap. angivna gränsvärdena, skall institutet eller det företag som enligt 12 § skall upprätta den gruppbaseade redovisningen omgående anmäla detta till Finansinspektionen. Inspektionen får i ett beslut ange en viss tid inom vilken exponeringarna skall sänkas till de tillåtna gränsvärdena.

Rapportering av kapitalbas och kapitalkrav

16 § Ett institut skall fortlöpande rapportera sin kapitalbas och sitt kapitalkrav till Finansinspektionen.

Tystnadsplikt

17 § En styrelseledamot eller befattningshavare hos ett holdingföretag med finansiell verksamhet eller ett holdingföretag med blandad verksamhet som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt 13 § skall lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det uppgiftslämnande företagets intresse.

Uppgiftsskyldighet till undersökningsledare eller åklagare

18 § Ett holdingföretag med finansiell verksamhet och ett holdingföretag med blandad verksamhet är skyldiga att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledare eller om det i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol begärs av åklagare.

19 § Den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt 18 § får förordna att holdingföretaget samt dess styrelseledamöter och anställda inte får röja för kunden eller för någon utomstående att uppgifter har lämnats enligt 18 § eller att det pågår en förundersökning eller ett ärende om rättslig hjälp i brottmål.

Ett sådant förbud får meddelas om det krävs för att en utredning om brott inte skall äventyras eller för att uppfylla en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige. Förbudet skall vara tidsbegränsat, med möjlighet till förlängning, och får inte avse längre tid än vad som är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet. I ett ärende om rättslig hjälp i brottmål får dock förbudet tidsbegränsas endast om den stat eller mellanfolkliga domstol som ansökt om rättslig hjälp samtycker till detta.

Om ett förbud inte längre är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet, skall undersökningsledaren eller åklagaren besluta att förordnandet skall upphöra.

Avgifter

20 § Institut som står under tillsyn enligt denna lag skall bekosta Finansinspektionens verksamhet med årliga avgifter.

Om Finansinspektionen behöver anlita någon med särskild fackkunskap för bedömning av en viss fråga vid tillsynen enligt denna lag, skall kostnaden för detta betalas av det institut som tillsynen avser.

11 kap. Moderföretag utanför EES

1 § Om ett institut inte står under gruppbaserad tillsyn enligt artikel 125 eller 126 i kreditinstitutsdirektivet och dess moderföretag är ett utländskt institut eller ett finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES gäller 2 och 3 §§ för det fall Finansinspektionen enligt 10 kap. 2–4 §§ skulle ha utövat tillsynen över gruppen om de bestämmelserna hade gällt.

2 § Finansinspektionen skall kontrollera om den gruppbaserade tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheten i tredje land är likvärdig med den gruppbaserade tillsyn som anges i kreditinstitutsdirektivet.

Finansinspektionen är skyldig att på begäran av moderföretaget eller av ett institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag som ingår i företagsgruppen och som auktoriserats inom EES utföra kontrollen. Innan Finansinspektionen tar ställning till om tillsynen är likvärdig, skall inspektionen höra övriga berörda behöriga myndigheter inom EES. Inspektionen skall också före ställningstagandet ha rådfrågat den Europeiska bankkommittén.

3 § Om tillsynen inte bedöms likvärdig, skall Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om finansiella företagsgrupper i 9 och 10 kap. som om moderföretaget haft sitt huvudkontor inom EES.

Efter att ha hört övriga berörda behöriga myndigheter får Finansinspektionen i stället besluta att använda sig av andra tillsynsmetoder som säkerställer

att instituten i företagsgruppen är föremål för tillräcklig tillsyn. Inspektionen får därvid förelägga en ägare till institutet att inrätta ett finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES och tillämpa bestämmelserna i denna lag på instituten i den företagsgrupp som leds av detta holdingföretag.

Finansinspektionen skall underrätta de berörda behöriga myndigheterna och Europeiska gemenskapernas kommission när sådana andra tillsynsmetoder som anges i andra stycket används.

12 kap. Ingripanden och ansvarsbestämmelse

Förelägganden och vite

1 § Om ett institut eller en finansiell företagsgrupp inte uppfyller kraven i denna lag eller föreskrifter meddelade med stöd av lagen, skall Finansinspektionen förelägga institutet eller det företag i en finansiell företagsgrupp som enligt 10 kap. 12 § skall upprätta den gruppbaseerade redovisningen att inom viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen.

Om ett institut bryter mot denna lag eller föreskrifter meddelade med stöd av lagen, gäller dessutom bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutens verksamhet.

2 § Finansinspektionen skall förelägga ett finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs på det enligt denna lag eller föreskrifter meddelade med stöd av lagen. Ett sådant föreläggande skall också riktas mot ett finansiellt holdingföretag, vars ledning inte uppfyller kraven i denna lag.

3 § Om Finansinspektionen meddelar föreläggande enligt denna lag, får inspektionen förelägga vite.

Förseningsavgift

4 § Om ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet med huvudkontor i Sverige inte i tid lämnar upplysningar enligt föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 39, 42 och 43, får Finansinspektionen besluta att företaget skall betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

5 § Förseningsavgiften skall betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

6 § Finansinspektionens beslut att ta ut förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 5 §.

7 § Om förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 5 §, skall Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

8 § En förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Ansvarsbestämmelse

9 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot ett meddelandeförbud enligt 10 kap. 19 §.

13 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka positioner som skall ingå i handelslagret enligt 1 kap. 7 § och omfattningen av dessa,
2. vilka positioner som får ingå i handelslagret enligt 1 kap. 9 § och villkoren för det,
3. vilka åtgärder ett institut skall vidta för att dess riktlinjer och instruktioner skall uppfylla kraven i 1 kap. 10 § första stycket,
4. villkoren för att beräkna kapitalkravet enligt 2 kap. 6 § och hur kapitalkravet enligt den paragrafen skall beräknas,
5. beräkningen av fasta omkostnader enligt 2 kap. 10 §,
6. villkoren för att räkna in poster i kapitalbasen och räkna av poster från densamma enligt 3 kap., omfattningen av dessa poster och hur kapitalbasen i övrigt skall beräknas enligt samma kapitel,
7. hur ett institut som har tillstånd att använda en internmetod för kreditrisker skall beräkna förväntade förlustbelopp och de avsättningar och värde regleringar som gjorts för att täcka förlusterna samt hur förväntade förlustbelopp för aktieexponeringar och positiva eller negativa belopp som uppkommer vid en jämförelse mellan förväntade förlustbelopp i övrigt och gjorda avsättningar och värde regleringar skall behandlas enligt 3 kap. 9 § när kapitalbasens storlek beräknas,
8. när ett institut som värdepapperiserat sina tillgångar och ett medverkande institut skall beräkna ett kapitalkrav för exponeringarna enligt 4 kap. 2 §,
9. vilka krav ett institut skall uppfylla för att få tillstånd att använda metoden med interna modeller enligt 4 kap. 4 § andra stycket,
10. hur ett institut som använder schablonmetoden enligt 4 kap. 5 § skall beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen och vilka förutsättningar som skall vara uppfyllda för att ett exportkreditorgans kreditvärderingar skall få användas för att bestämma riskvikter enligt 4 kap. 6 §,
11. hur ett institut som har tillstånd att använda internmetoden skall beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen enligt 4 kap. 7 §,
12. vilka krav ett institut skall uppfylla för att få tillstånd att använda internmetoden enligt 4 kap. 7 §,

13. i vilken omfattning moder- och dotterföretag får betraktas som en enhet enligt 4 kap. 8 § andra stycket,

14. under vilka förutsättningar ett institut får kombinera schablon- och internmetoderna eller införa en internmetod stegvis enligt 4 kap. 9 §,

15. vilka krav kreditvärderingsföretagens metoder och kreditvärderingar skall uppfylla för att kreditvärderingsföretagen skall godkännas enligt 4 kap. 12 §,

16. hur ett institut får använda kreditvärderingar gjorda av kreditvärderingsföretag för att beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen,

17. vilka kreditriskskydd som får användas för att reducera ett riskvägt exponeringsbelopp, under vilka förutsättningar olika kreditriskskydd får beaktas och hur kreditriskskyddets riskreducerande effekter skall beräknas enligt 4 kap. 15 § för ett institut som använder schablonmetoden eller den grundläggande internmetoden för exponeringen,

18. hur kapitalkravet för motpartsrisiker som ingår i marknadsrisiker skall beräknas enligt 5 kap. 1 §,

19. hur ett institut som använder någon av schablonmetoderna för positionsrisk, avvecklingsrisk, valutakursrisk eller råvarurisk skall beräkna kapitalkravet för marknadsrisiker enligt 5 kap. 2 §,

20. vilka krav som skall vara uppfyllda för att ett institut skall få tillstånd att använda egna riskberäkningsmodeller enligt 5 kap. 3 §,

21. hur ett institut som använder basmetoden skall beräkna kapitalkravet enligt 6 kap. 2 §,

22. hur ett institut som använder schablonmetoden för operativa risker skall beräkna kapitalkravet enligt 6 kap. 3 och 5 §§,

23. vilka krav som ställs på ett institut som använder schablonmetoden för operativa risker enligt 6 kap. 4 §,

24. vilka villkor ett institut skall uppfylla för att få använda en annan beräkningsgrund för vissa affärsområden enligt 6 kap. 5 §,

25. vilka krav som skall vara uppfyllda för att ett institut skall få tillstånd att använda internmätningssmetoden enligt 6 kap. 7 §,

26. i vilken omfattning moder- och dotterföretag får betraktas som en enhet enligt 6 kap. 7 § andra stycket,

27. vilka krav som skall vara uppfyllda för att ett institut skall få tillstånd att kombinera olika metoder för operativ risk enligt 6 kap. 8 §,

28. hur exponeringarna skall värderas vid beräkningen av ett instituts exponering enligt 7 kap. 3 och 5 §§,

29. vilka poster som helt eller delvis får undantas vid beräkningen av ett instituts stora exponeringar enligt 7 kap. 6 § andra stycket,

30. under vilka förutsättningar ett institut i de fall som avses i 7 kap. 7 § får beräkna en exponerings värde med stöd av internmetoden eller med beaktande av kreditriskskydd och vilka krav ett institut som använder någon av dessa beräkningsmetoder skall uppfylla,

31. vilket särskilt kapitalkrav och vilka övriga villkor ett institut skall uppfylla enligt 7 kap. 8 §,

32. vilken information som skall offentliggöras enligt 8 kap. 2 §, vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall informationen skall lämnas och hur informationens riktighet skall kontrolleras,

33. i vilka fall bestämmelserna om finansiella företagsgrupper skall gälla enligt 9 kap. 2 §,

34. under vilka förutsättningar tillstånd att räkna in vissa dotterföretag enligt 9 kap. 4 § får ges,

35. vilken information som skall offentliggöras enligt 9 kap. 7 §, vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall informationen skall lämnas och hur informationens riktighet skall kontrolleras,

36. hur gruppbaserad redovisning enligt 9 kap. 9 § skall upprättas för sådana institut som tillämpar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder⁷,

37. hur konsolideringen skall ske enligt 9 kap. 10 §,

38. hur kapitalbasen skall beräknas enligt 9 kap. 11 §,

39. innehållet, utformningen och omfattningen av den redovisning eller information som skall lämnas enligt 10 kap. 11 §,

40. vilka räkenskapsperioder den gruppbaserade redovisningen och den samlade informationen skall avse och vid vilka tidpunkter den gruppbaserade redovisningen och den samlade informationen skall ges in enligt 10 kap. 12 §,

41. vilka företag som enligt 10 kap. 12 § skall upprätta och ge in den gruppbaserade redovisningen om det finns en finansiell företagsgrupp enligt 9 kap. 2 §,

42. omfattningen och fullgörandet av skyldigheten att rapportera stora exponeringar enligt 10 kap. 15 §, och

43. omfattningen och fullgörandet av skyldigheten att rapportera kapitalbas och kapitalkrav enligt 10 kap. 16 §.

2 § Regeringen får meddela föreskrifter om

1. indelningen i kreditkvalitetssteg enligt 4 kap. 13 §, och

2. sådana avgifter för tillsyn som avses i 10 kap. 20 § första stycket.

14 kap. Överklaganden

1 § Beslut som Finansinspektionen meddelar enligt denna lag eller med stöd av föreskrifter meddelade med stöd av lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut skall gälla omedelbart.

Föreskrifter om ikraftträdande av denna lag meddelas i lagen (2006:1372) om införande av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

På regeringens vägnar

FREDRIK REINFELDT

MATS ODELL
(Finansdepartementet)

⁷ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1 (Celex 32002R1606).

